

Det vil sikkert også være til stor gavn for de forældre, der arbejder i butikkerne, hvis de skal til at arbejde endnu senere om aftenen og endnu mere i weekenderne, så får de virkelig tid til at tage sig af deres børn.

Man får næsten medlidenhed med socialministeren, når hun lufter gode, kendte forslag som pasningsgaranti og omsorgsdage, for så at få forslagene skudt ned såvel af egne partifæller som af statsministeren. Jeg vil godt sige til socialministeren, at hvis hun står ved, at hendes forslag nu skal diskuteres og forhandles, så er Enhedslisten hundrede procent med. Det er gode forslag, som vi også har været fremme med flere gange.

Vi har også en række andre forslag, der handler om mere tid og øget tryghed, bl.a. til gavn for børnefamilierne, og vi vil da gerne diskutere dem med socialministeren og andre, f.eks. forslaget om at fordele arbejdet, så fire ansatte deler arbejdet med en arbejdsløs. Det betyder kortere arbejdstid for dem alle og dermed mere tid til at være sammen med børnene og mindre arbejdsløshed og dermed større økonomisk tryghed i den familie, der tidligere var ramt af arbejdsløshed.

Kl. 12.30

Vi vil også gerne foreslå, at man fordeler arbejdet i den offentlige sektor, så nogle af dem, der nu er arbejdsløse, får lov at komme ind og yde social service. Det er gratis for de offentlige kasser, gratis for samfundet, men det betyder, at flere kommer i arbejde, og det kan betyde, at vi forbedrer forholdene på skoler og daginstitutioner.

Vi vil også gerne diskutere forslaget om en central barselsfond, der kan rette op på fordelingen af barselorloven mellem fædre og mødre, til gavn for såvel forældre som børn og for arbejdsmarkedet og resten af samfundet.

Vi vil gerne forhandle, hvis socialministeren tør.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Der er jo ingen, der har lovet, at politik skal være en let disciplin, men det bliver unægtelig lidt vanskeligere, når man ikke ved, om minister udtaler sig som minister eller som folketingsmedlem eller som privatperson eller på sit partis vegne. Det gør billedet lidt grumset, og her refererer jeg ikke kun til socialministeren, men også til andre ministre, som bruger den samme måde at kommunikere på.

Vi glæder os over, at vi igen får sat fokus på børnene og på børnefamiliernes vilkår. Vi glæder os også over, at regeringen igen og igen i hvert fald i ord har udtalt, at nu må vi se, om vi ikke kan gøre det lidt bedre. Statsministeren satte fokus på børn og børnefamilierne i sin nytårstale.

Det, vi gerne vil se, er nogle konkrete handlinger. Jeg er enig i, at der også i denne her regerings tid er kommet konkrete handlinger, når det gælder børn og børnefamilier. Det, der bare er problemet, er, at vi indimellem ikke er enige i de beslutninger, der bliver taget, og heller ikke i de ting, der har været lanceret her i vinterferien.

Lukkeloven har været nævnt. Vi skal have butikkerne til at holde åbent i længere tid, så børnefamilierne kan få tid til at købe endnu mere af det, de ikke har brug for, men har man tænkt på dem, der arbejder i detailhandelen?

Der er forslag om fradrag for hushjælp. Det virker vældig sympatisk, men jeg tror ikke, at det flytter den store offentlige babysitning. Jeg har nu mine tvivl om, om det er en fordel for børnene at få sådan en kommunalt ansat eller privat ansat babysitter til at brase ind i hjemmet der fra morgenen af.

12 måneders fleksibel barselorlov er vi glade for. Det er en af vores mærkesager, som regeringen har gennemført. Vi stemte i øvrigt også for, så det må vi vel et eller andet sted være sammen om. Så er der det om en pasningsgaranti fra barnet er 6 måneder. I vores optik harmonerer det ikke rigtigt. Hvad skal man med pasningsgaranti fra barnet er 6 måneder, hvis man har barselorlov i 12 måneder? Er det ikke at bruge penge på noget, hvor de godt kunne være brugt på noget andet?

Når jeg har nu ridset de her ting op, og jeg kunne fortsætte med læreplaner i børnehaverne, beskæring af børnefamilieydelsen osv., spørger jeg mig selv: Hvad med børnene? Er der slet ingen, der tager hensyn til det at være barn? Regeringen vil børnene det så godt, det vil vi vel alle sammen, men hvorfor sætter vi så ikke fokus på børnene? Hvorfor agerer vi, som om familien er et problem og ikke en ressource, en værdi? Hvordan er det at være barn i det her samfund? Hvad er godt for barnet? Er det godt for barnet, at man kan handle i butikkerne i længere tid? Er det godt for barnet med en offentlig babysitter? Sådan kunne vi blive ved.

Jeg vil gerne, at vi i endnu højere grad kunne få sat fokus på børnene, så vi kunne skabe nogle